

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ความเป็นมา

เนื่องจากพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบางมาตราที่ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาของวิชาชีพในการบริการด้านสาธารณสุขในระดับสากล ประกอบกับผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่มีบัญญัติที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๘ (๒) ซึ่งกำหนดให้รัฐต้องจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยที่การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพต้องมีการต่ออายุใบอนุญาตจะเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาความรู้ ความสามารถและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นรูปธรรมได้ ผู้ตรวจการแผ่นดิน จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒ เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมายวิชาชีพให้มีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตกรรม ดังนั้นจึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗

วัตถุประสงค์การตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ได้มาตรฐาน เพื่อคุ้มครองประชาชนให้ได้รับบริการทันตกรรมที่ได้มาตรฐาน ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม

โดยที่พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ มิได้กำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตไว้ จึงสมควรกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว และเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีข้อดีดังนี้

๑. ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรมมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัย และการประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ได้มาตรฐานอีกด้วย

๒. ทำให้ประชาชนได้รับการบริการที่ได้มาตรฐาน เหมาะสม ทันสมัย ตามความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกิดขึ้น ซึ่งถือเป็นการคุ้มครองประชาชนอีกทางหนึ่ง

๓. ทำให้มีการควบคุมความประพฤติผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณ

พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ประกาศใช้เป็นฉบับแรก ต่อมาได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ขึ้นอีกจำนวน ๑ ครั้ง คือ พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เป็นฉบับล่าสุดและบังคับใช้จนปัจจุบัน ทั้งนี้สาระสำคัญของ พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม ทั้ง ๒ ฉบับ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๗ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม อยู่ในความควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ซึ่งมีคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำหน้าที่ควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาต่าง ๆ ทั้งแผนปัจจุบันและแผนนโยบาย ในปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีทางด้านทันตแพทยศาสตร์ในประเทศไทยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นอันมาก ประกอบกับจำนวนผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาทันตกรรมมีจำนวนมากขึ้น สมควรแยกการควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมออกจากอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ โดยจัดตั้งทันตแพทยสภาขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรมแทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามของคำว่า “วิชาชีพทันตกรรม” “โรค” “ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม” “ใบอนุญาต” “สมาชิก” “กรรมการ” “คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “เลขาธิการ” “รัฐมนตรี”

๒. ทันตแพทยสภา (หมวด ๑)

๒.๑ กำหนดให้มีทันตแพทยสภา มีวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ทันตแพทยสภาเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๗)

๒.๒ กำหนดให้ทันตแพทยสภามีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการประกอบวิชาชีพในทางการทันตแพทย์ ส่งเสริมความสามัคคีและผดุงเกียรติของสมาชิก ผดุงไว้ซึ่งสิทธิ ความเป็นธรรม และส่งเสริมสวัสดิการให้แก่สมาชิก ควบคุมความประพฤติของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม ช่วยเหลือ แนะนำ เผยแพร่ และให้การศึกษแก่ประชาชนและองค์กรอื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับการทันตแพทย์และการทันตสาธารณสุข ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเกี่ยวกับการทันตแพทย์และการทันตสาธารณสุข เป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมในประเทศไทย (มาตรา ๘)

๒.๓ กำหนดให้ทันตแพทยสภามีอำนาจหน้าที่รับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม วินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาทันตแพทยศาสตร์ หรือวุฒิปัตรในวิชาชีพทันตกรรมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการสมัครเป็นสมาชิก รับรองหลักสูตรต่าง ๆ สำหรับการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพทันตกรรมของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการในสาขาต่าง ๆ ของวิชาชีพทันตกรรม รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการฝึกอบรมใน (๔) ออกหนังสืออนุมัติหรือวุฒิปัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมสาขาต่าง ๆ และออกหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพทันตกรรม ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของทันตแพทยสภา (มาตรา ๙)

๒.๔ กำหนดให้ทันตแพทยสภามีรายได้จากเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าขึ้นทะเบียนสมาชิก ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ผลประโยชน์จากการจัดการทรัพย์สินและกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในมาตรา ๘ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่ทันตแพทยสภา ดอกผลของเงินและทรัพย์สิน (๑) (๒) (๓) และ (๔) (มาตรา ๑๐)

๒.๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขดำรงตำแหน่งสภานายกพิเศษแห่งทันตแพทยสภา มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๑)

๓. สมาชิก (หมวด ๒)

๓.๑ กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นสมาชิกทันตแพทยสภาต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ มีความรู้ในวิชาชีพทันตกรรมโดยได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรในวิชาชีพทันตแพทยศาสตร์จากสถาบันการศึกษา ที่ทบวงมหาวิทยาลัยรับรองหรือที่ทันตแพทยสภารับรอง ไม่เป็นผู้ประพฤติดีเสียหายซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วย กฎหมายให้จำคุกในคดีที่คณะกรรมการเห็นว่า จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ ไม่เป็นผู้มีจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นโรคที่กำหนดไว้ในข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๑๒)

๓.๒ กำหนดให้สมาชิกมีสิทธิและหน้าที่ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ทันตกรรม ขอหนังสืออนุมัติหรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรม สาขาต่าง ๆ หรือขอหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพทันตกรรม แสดงความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับกิจการของทันตแพทยสภา ส่งไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณา และในกรณีที่สมาชิกร่วมกันตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปเสนอให้คณะกรรมการ พิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการของทันตแพทยสภา คณะกรรมการต้องพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ ผู้เสนอทราบโดยไม่ชักช้า เลือกรับเลือก หรือรับเลือกตั้งเป็นกรรมการ ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ และ ปฏิบัติตนตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๓)

๓.๓ กำหนดให้สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ คณะกรรมการมีมติ ให้พ้นจากสมาชิกภาพ เพราะเห็นว่าเป็นผู้นำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ (มาตรา ๑๔)

๔. คณะกรรมการ (หมวด ๓)

๔.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการทันตแพทยสภา ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข นายกทันตแพทยสมาคมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ คณบดีคณะทันต แพทยศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตจากทบวงมหาวิทยาลัยให้จัดตั้งขึ้น กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยเป็นผู้แทนจากกระทรวงสาธารณสุขสามคน จากกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน และ จากกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน และกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยสมาชิกมีจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการใน (๑) และ (๒) รวมกันในขณะเลือกตั้งแต่ละคราว ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๑๕)

๔.๒ กำหนดให้คณะกรรมการทันตแพทยสภาอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นที่ปรึกษาได้ และให้ที่ปรึกษา ดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้ง (มาตรา ๑๖)

๔.๓ กำหนดให้คณะกรรมการทันตแพทยสภาเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับจากวันเลือกตั้ง กรรมการ เพื่อดำรงตำแหน่งนายกทันตแพทยสภา อุปนายกทันตแพทยสภาคนที่หนึ่งและคนที่สอง และเลือก กรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ประชาสัมพันธ์ และเหรียญิก ตำแหน่งละหนึ่งคน (มาตรา ๑๗)

๔.๔ กำหนดให้การเลือกตั้งกรรมการ การแต่งตั้งที่ปรึกษา การเลือกกรรมการเพื่อดำรงตำแหน่งต่าง ๆ และการเลือกหรือการเลือกตั้งกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๑๘)

๔.๕ กำหนดให้กรรมการทันตแพทยสภาต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม เป็นผู้ไม่เคย ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต เป็นผู้ไม่เคยถูกศาลสั่งให้เป็นบุคคลล้มละลาย (มาตรา ๑๙)

๔.๖ กำหนดให้กรรมการทันตแพทยสภามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกตั้ง ใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองคราวติดต่อกันไม่ได้ (มาตรา ๒๐)

๔.๗ กำหนดให้กรรมการทันตแพทยสภาที่ได้รับแต่งตั้ง หรือได้รับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ดำรงตำแหน่งครบตามวาระ สมาชิกสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔ ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ ลาออก (มาตรา ๒๑)

๔.๘ กำหนดให้เมื่อตำแหน่งกรรมการทันตแพทยสภาที่ได้รับเลือกตั้งว่างลงไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการดังกล่าวทั้งหมดก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการทันตแพทยสภาเลือกสมาชิกผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ เป็นกรรมการทันตแพทยสภาแทนภายในสามวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการทันตแพทยสภานั้นว่างลง แต่ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่ได้รับเลือกตั้ง ให้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการว่างลง (มาตรา ๒๒)

๔.๙ กำหนดให้คณะกรรมการทันตแพทยสภามีอำนาจหน้าที่บริหารและดำเนินกิจการทันตแพทยสภา แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ คณะอนุกรรมการสอบสวน และคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องต่าง ๆ กำหนดงบประมาณของทันตแพทยสภา ออกข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๒๓)

๔.๑๐ กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายกทันตแพทยสภา อุปนายกทันตแพทยสภาคนหนึ่ง อุปนายกทันตแพทยสภาคนที่สอง เลขานุการ รองเลขานุการ ประชาสัมพันธ์ เภรฎุญิก ที่ปรึกษาและผู้ดำรงตำแหน่งอื่น

๑) นายกทันตแพทยสภา มีอำนาจหน้าที่บริหารและดำเนินกิจการของทันตแพทยสภา เป็นผู้แทนทันตแพทยสภา เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการแพทยสภา

๒) อุปนายกทันตแพทยสภาคนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกทันตแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกทันตแพทยสภาตามที่นายกทันตแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกทันตแพทยสภาเมื่อนายกทันตแพทยสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

๓) อุปนายกทันตแพทยสภาคนที่สอง มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ช่วยนายกทันตแพทยสภาในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของนายกทันตแพทยสภาตามที่นายกทันตแพทยสภามอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนนายกทันตแพทยสภาเมื่อนายกทันตแพทยสภาและอุปนายกทันตแพทยสภาคนหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

๔) เลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ทันตแพทยสภาทุกระดับ ควบคุมรับผิดชอบในงานธุรการทั่วไปของทันตแพทยสภา รับผิดชอบในการดูแลรักษาทะเบียนสมาชิก ทะเบียนผู้ประกอบการวิชาชีพทันตกรรม ควบคุมดูแลทรัพย์สินของทันตแพทยสภา เป็นเลขานุการคณะกรรมการทันตแพทยสภา

๕) รองเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของเลขานุการตามที่เลขานุการมอบหมาย และเป็นผู้ทำการแทนเลขานุการเมื่อเลขานุการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

๖) ประชาสัมพันธ์ มีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์ แนะนำ และเผยแพร่กิจการของทันตแพทยสภาแก่ประชาชนและองค์กรอื่น

๗) เภรฎุญิก มีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล รับผิดชอบการบัญชี การเงิน และการงบประมาณของทันตแพทยสภา

๘) ที่ปรึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการทันตแพทยสภากำหนด

๕. การดำเนินการของคณะกรรมการ (หมวด ๔)

๕.๑ กำหนดให้การประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภาต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม (มาตรา ๒๕)

๕.๒ กำหนดให้สภานายกพิเศษจะเข้าฟังการประชุมและชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภา หรือจะส่งความเห็นเป็นหนังสือไปยังทันตแพทยสภาในเรื่องใด ๆ ก็ได้ (มาตรา ๒๖)

๕.๓ กำหนดให้มติของที่ประชุมคณะกรรมการทันตแพทยสภาในเรื่องการออกข้อบังคับ การกำหนดงบประมาณของทันตแพทยสภา การให้สมาชิกพ้นจากสมาชิกภาพ การวินิจฉัยชี้ขาดให้พักใช้ใบอนุญาตหรือให้เพิกถอนใบอนุญาต ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษก่อนจึงจะดำเนินการตามมตินั้นได้ (มาตรา ๒๗)

๖. การควบคุมการประกอบวิชาชีพทันตกรรม (หมวด ๕)

๖.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ที่มีได้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมทำการประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพดังกล่าว โดยมีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (มาตรา ๒๘)

๖.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความด้วยอักษรไทยหรืออักษรต่างประเทศว่า ทันตแพทย์ ทันตแพทย์หญิง แพทย์ฟัน หมอฟัน ซึ่งทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม (มาตรา ๒๙)

๖.๓ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดใช้คำหรือข้อความที่แสดงให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมสาขาต่าง ๆ (มาตรา ๓๐)

๖.๔ กำหนดให้การขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต การออกหนังสืออนุมัติ หรือวุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมสาขาต่าง ๆ และหนังสือแสดงวุฒิอื่นในวิชาชีพทันตกรรมให้เป็นไปตามข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๓๑)

๖.๕ กำหนดให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตต้องเป็นสมาชิกแห่งทันตแพทยสภาและมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๓๒)

๖.๖ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องรักษาจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับทันตแพทยสภา (มาตรา ๓๓)

๖.๗ กำหนดให้บุคคลที่ได้รับความเสียหายเพราะการประทุพติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม มีสิทธิกล่าวหาผู้ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น โดยทำเรื่องยื่นต่อทันตแพทยสภา (มาตรา ๓๔)

๖.๘ กำหนดให้เมื่อทันตแพทยสภาได้รับเรื่องการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ หรือในกรณีที่คณะกรรมการมีมติว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการพิจารณาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ให้เลขาธิการเสนอเรื่องดังกล่าวต่อประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๓๕)

๖.๙ กำหนดให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณ ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่ได้รับ แล้วทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอคณะกรรมการทันตแพทยสภาเพื่อพิจารณา (มาตรา ๓๖)

๖.๑๐ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการทันตแพทยสภาได้รับรายงานและความเห็นของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณแล้ว ให้คณะกรรมการทันตแพทยสภาพิจารณารายงานและความเห็นดังกล่าวแล้วมีมติให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณสืบสวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือทำการสอบสวนในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นมีมูล หรือให้ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษในกรณีที่เห็นว่าข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษนั้นไม่มีมูล เพื่อเสนอให้คณะกรรมการทันตแพทยสภาพิจารณา (มาตรา ๓๗)

๖.๑๑ กำหนดให้คณะอนุกรรมการสอบสวนจากสมาชิก ประกอบด้วย ประธานคนหนึ่ง และอนุกรรมการมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน มีอำนาจหน้าที่สอบสวน สรุปผลการสอบสวน และเสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการทันตแพทยสภาเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด (มาตรา ๓๘)

๖.๑๒ กำหนดให้คณะอนุกรรมการจรรยาบรรณและคณะอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ และมีหนังสือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ส่งเอกสารหรือวัตถุเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการดังกล่าว (มาตรา ๓๙)

๖.๑๓ กำหนดให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ พร้อมทั้งส่งสำเนาเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มทำการสอบสวน (มาตรา ๔๐)

๖.๑๔ กำหนดให้คณะอนุกรรมการสอบสวนเมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้เสนอสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อวินิจฉัยชี้ขาด (มาตรา ๔๑)

๖.๑๕ กำหนดให้เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นของคณะอนุกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาสำนวนการสอบสวนและความคิดเห็นดังกล่าว และคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดดังนี้ (๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ (๒) ว่ากล่าวตักเตือน (๓) ภาคทัณฑ์ (๔) พักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ไม่เกินสองปี (๕) เพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๒)

๖.๑๕ กำหนดให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งกฤษฎีกาไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษเพื่อทราบ และให้บันทึกข้อความตามคำสั่งนั้นไว้ในทะเบียนผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมด้วย (มาตรา ๔๓)

๖.๑๖ กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้มีสิทธิประกอบวิชาชีพทันตกรรม (มาตรา ๔๔)

๖.๑๗ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา ๔๔ หรือถูกลงโทษจำคุกตามมาตรา ๕๐ โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด (มาตรา ๔๕)

๖.๑๘ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้น ๒ ปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต แต่เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาต ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกต่อเมื่อสิ้นระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการกฤษฎีกาปฏิเสธการออกใบอนุญาตเป็นครั้งที่สองแล้ว ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป (มาตรา ๔๖)

๗. พนักงานเจ้าหน้าที่ (หมวด ๖)

๗.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ที่มีเหตุผลสมควรเชื่อว่าเป็นประกอบวิชาชีพทันตกรรมในระหว่างเวลาที่ทำการอยู่หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าทำการอยู่เพื่อตรวจใบอนุญาต ค้นหรือยึดเอกสารหลักฐานหรือสิ่งของที่อาจใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๗)

๗.๒ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว (มาตรา ๔๘)

๗.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๔๙)

๘. บทกำหนดโทษ (หมวด ๗)

๘.๑ กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๔๔ (มาตรา ๕๐)

๘.๒ กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ (มาตรา ๕๑)

๘.๓ กำหนดโทษผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสาม หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง (มาตรา ๕๒)

๘.๔ กำหนดโทษผู้ที่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่เรียก หรือแจ้งให้ส่งตามมาตรา ๓๙ (มาตรา ๕๓)

๙. บทเฉพาะกาล

๙.๑ กำหนดให้ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอยู่แล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นสมาชิกทันตแพทยสภา ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๔)

๙.๒ กำหนดให้ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรมชั้นหนึ่ง หรือสาขาทันตกรรมชั้นสอง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้อยู่ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ในประเภทและชั้นตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๕)

๙.๓ กำหนดให้ในระยะเริ่มแรกที่ยังมิได้เลือกตั้งสมาชิกทันตแพทยสภาเป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นนายกทันตแพทยสภา และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ การแต่งตั้งดังกล่าวจะต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๖)

๙.๔ กำหนดให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพทันตกรรมมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๗)

๙.๕ กำหนดให้การกระทำผิดมรรยาทหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะในส่วนที่เกี่ยวกับวิชาชีพทันตกรรมซึ่งได้กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังไม่มี การดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ เป็นการประพฤติดิจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๘)

๒. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๔๔ ก วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗ มิได้กำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมพัฒนาความรู้ความสามารถและติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง สมควรกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้คณะกรรมการทันตแพทยสภามีหน้าที่ออกข้อบังคับทันตแพทยสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียน การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต แบบและประเภทใบอนุญาต (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ (๔) (ฉ))

๒. กำหนดใบอนุญาตให้มีอายุไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และต่ออายุได้ครั้งละเท่ากับอายุใบอนุญาตตามที่กำหนดในข้อบังคับทันตแพทยสภา แต่ไม่เกินครั้งละ ๕ ปี (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

๓. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต (มาตรา ๕ เพิ่ม (๑/๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

๔. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาทันตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม ที่ยังมีผลอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้มีอายุต่อไป ๕ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๖)

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ